

LLUITA

INTERNACIONALISTA

Haviem escrit en aquestes pàgines que aquest mes de juny era el més decisiu dels sis anys viscuts amb el Govern del PP. Fins ara Aznar havia viscut sense enfrontaments importants amb el moviment de masses, o quan aquests es produïen quedaven aïllats i parcials, és a dir, sense provocar el rebuig general. Però aquest mes el PP obria tots els fronts: un xoc frontal amb el moviment obrer amb el decret Llei de mesures sobre l'atur que es va respondre amb la vaga general; una confrontació oberta amb la majoria de partits i institucions basques amb la nova Llei de Partits i l'amenaça d'iniciar la il·legalització de Batasuna el juliol; continua oberta la guerra amb les reformes de tot el sistema educatiu, amenaça d'endurir les lleis d'immigració i per si fos poc tanca el semestre de presidència espanyola sense que pugui presentar com a balanç poc o no res, i malgrat això ha servit per a què centenars de milers de persones en manifestacions successives expressessin el seu rebuig a la política capitalista de la Unió Europea *globalitzada*.

La majoria dels treballadors van anar a la vaga el 20 de juny, això és una evidència tot i la manipulació informativa del govern. La vaga va ser un èxit i hi ha dades que són incontestables, no només les centenars de milers que van sortir al carrer el 20 sinó que això també queda reflectit en la caiguda del consum d'electricitat i gas. En el primer cas va caure el 19'8% respecte un dia laborable, com passa els diumenges, segons el sector mateix. Si la despesa és com un diumenge es pot concloure que encara que la vaga no va ser total –els diumenges hi ha gent que treballa–, va ser del tot majoritària. El gas confirma la mateixa cosa amb una caiguda del 22'9% de mitjana, que va arribar a superar el 40% a Madrid i el 32'6% a Catalunya. Van encapçalar la vaga els treballadors de la indústria i el camp del sud, amb els transports i la construcció. En els serveis la vaga va ser més desigual.

Aznar pensa que controlant els mitjans de comunicació centrals i fer que aquests diguin el que ell vol, la realitat ja canvia segons els seus dictats, però la realitat és més tossuda que la propaganda oficial. El Govern negant la vaga i arribant al ridícul quan donava les xifres de les manifestacions, és en

si tota una provocació i una declaració de guerra. Si el Govern –tal com sembla– segueix sense moure's gens en el decret sobre desocupació que es tramitarà com a llei a l'octubre, s'anuncia una tardor calenta, perquè obliga les direccions sindicals a respondre a no ser que vulguin deixar-se passar el corró i perdre la poca credibilitat que els queda.

No hi ha cap altre camí que preparar la mobilització.

El mes de juny s'ha tancat amb la manifestació massiva del 21 de juny a Sevilla contra la cimera de la UE. Però l'ofensiva del Govern i la reacció del moviment de masses no tindrà vacances. Ara el centre polític es desplaça cap a Euskadi davant de la possible i anunciada il·legalització de Batasuna. És lamentable la divisió que es manté entre el moviment obrer i la lluita dels pobles pels seus drets democràtics. Aquesta divisió – que no existia en la lluita contra Franco– és ara la principal debilitat, però els grans partits i les direccions sindicals de CCOO i UGT ja fa anys es van sotmetre a la Monarquia centralista i van abandonar la lluita per la llibertat dels pobles.

Tornant a la continuïtat necessària de la vaga del 20 de juny, el SOC és el primer que ja té una convocatòria, Diego Cañamero, va avançar que *"l'Assemblea General d'aquest sindicat ha decidit iniciar l'11 de juliol que ve una marxa a Madrid per muntar una acampada indefinida a la capital madrilenya en senyal de protesta pel decret sobre la desocupació aprovat pel Govern que presideix José María Aznar."* Aquest hauria de ser un objectiu de tot el moviment obrer, s'ha de preparar una **gran marxa a Madrid**. També hi ha convocatòries de manifestacions el 15 i 16 de juliol i per setembre i octubre, però el que cal és **un pla de lluita** que coordini realment tots els que estem per aturar el Govern, un pla **unitari**, sense exclusions, que doni continuïtat a la vaga del 20 de juny per obligar el Govern a fer marxa enrere.

***Cal preparar (...)
un pla unitari,
sense exclusions,
que doni continuïtat
a la vaga del 20
de juny.***

nº 31bis - juliol 2002- donatiu 0,3 euros

En el mes de juny vam publicar un número doble: el LI 30-31, per a que l'edició de juliol es dediqués quasi exclusivament al balanç de la lluita contra el Govern del PP del mes de juny. És per això que aquesta edició de LI és tant reduïda.

Secció simpatitzant de la Lliga Internacional dels Treballadors - IV Internacional (LIT - CI)

Balanç de la vaga general

Barcelona

La vaga a Barcelona i a la comarca del Baix Llobregat fou general. Durant la nit i a la matinada van anar-se formant els piquets. Lluita Internacionalista va estar present als de Martorell -CGTSEAT, a l'Ajuntament de Barcelona i a la Generalitat. Al migdia milers de treballadors van anar-se reunint a la Plaça de Catalunya de Barcelona, però aleshores els comerços del centre ja estaven tancats. Només a la part alta de la ciutat van mantenir-se oberts.

Aleshores ja hi havia un piquet informatiu recurrent tot el casc antic cridant els immigrants a secundar la vaga i la manifestació de la tarda. Els dies anteriors s'havia fet un treball important d'explicació

amb megafonia i declaracions en diversos idiomes impulsat per la Plataforma en Solidaritat amb els

Via Laietana amb CGT, CNT i l'Europa del capital. A molts se'ns va fer incomprensible el fet de dividir forces en un dia en què tots ens havíem aturat alhora en els centres de treball.

Foto cedida per Antonio (Sanitat-CGT)

immigrants, de la qual formem part. A la tarda l'enorme manifestació de mig milió va començar a baixar pel Passeig de Gràcia, mentre una altra marxa ho feia per la paral.lela

d'immigració, la dels Verds i les nostres dues. S'obria amb una furgoneta, la pancarta de la Plataforma

Muhitin, J. Lluís

Girona

La vaga a Girona va ser un èxit de participació. Es van tancar tots els polígons industrials i va haver pressions a treballadors/es en precari per part dels empresaris.

Durant els dies previs a la preparació i l'extensió de la vaga s'ha de ressaltar la constitució de la Plataforma Cívica per la Vaga a iniciativa d'UGT i que va agrupar a tots els sindicats tan sols amb l'oposició de la direcció de CCOO. En tot el desenvolupament de la Plataforma es va dur a terme un acte, un manifest, piquets i consensuar la intervenció d'una persona significativa al final de la manifestació. Al final la UGT va voler ser el mediador entre la Plataforma

i CCOO però no li va sortir com esperava relegant a la resta dels sindicats (CGT i IAC) al silenci.

La participació de Lluita Internacionalista va ser en els piquets de la Plataforma Cívica per la Vaga del dimecres i els dels sindicats el dijous sobretot en els de CCOO i en els que vam ajuntar unió sindical. Cal assenyalar el piquet a la Universitat de Girona ja que la facultat de Ciències no va anular els exàmens.

El corrent d'opinió ve fer un bon treball repartint un full propi a la reunió dels delegats de CCOO i participant als piquets de Girona però sobretot a la comarca de la Selva i a Roses amb comitè de vaga.

L'èxit de la manifestació va ser impressionant, més de 10 000

persones (com en el 88),. Va haver dues columnes:

- a primera la dels sindicats convocants (CCOO i UGT) i partits com IC, ERC i EUIA,

- la segona la de la Plataforma que estava composta per la resta de les organitzacions polítiques, sindicals i col·lectius com el MRG, va ser la més combativa.

La participació de LI a la manifestació va ser a la segona columna. Vàrem repartir 400 fulls i vàrem vendre 14 diaris. Per contra no vam sortir amb pancarta doncs no asseguràvem un grupet nombrós i vam apostar per repartir, vendre i contactar.

El corrent d'opinió li va passar el mateix i es va diluir a la plataforma.

Miquel

Madrid

A Madrid el seguiment va ser total a la indústria, serveis, administració pública, etc. Excepte en alguns barris, i sobre tot al centre, en què el comerç ha obert les portes, que quasi ningú no va traspasar. Es calcula que més de 20.000 treballadors van participar als piquets.

A la tarda més de 400.000 persones van anar a la manifestació. Va ser molt animada i combativa i al final, després de quasi dues hores i

mitja, s'imposaven els crits per enderrocar el govern.

Lluita Internacionalista va participar als piquets de Prosperidad, Leganés i Catsa. A tots ells hi havia una gran participació, bon ambient i molta animació. A la manifestació de la tarda, 23 companys van participar-hi sota la nostra pancarta que cridava a continuar la mobilització contra el Govern.

Miguel.

Per un Pla de lluita per aturar el Govern

Es fa necessària una convocatòria immediata a tots els sindicats i organitzacions que van donar suport a la vaga general del 20 de juny per decidir un pla de lluita.

De moment, coneixem les següents convocatòries:

- 11 de juliol: Marxa jornalera a Madrid convocada pel SOC, amb acampada indefinida.

- 15 i 16 de juliol: mobilitzacions convocades per UGT i CCOO, entorn el debat *del estado de la nación*

- Setembre: gran concentració de delegats a Madrid convocada per CCOO i UGT.

- Octubre: convocatòria unitària sindical de vaga general d'ensenyament.

Cal recordar que l'octubre es tramita el *decretazo* en forma de llei.

També a Sevilla

Vàrem participar de la manifestació convocada per la contracimera de Sevilla, del dissabte dia 22 que va començar a les 20 hores i acabava a les 23,30, que en total va agrupar a unes 200.000 persones. Companys i companyes vinguts de Rubí, Madrid, Girona i Barcelona ens vàrem manifestar sota la pancarta de LI amb les consignes «Regularización de todos los inmigrantes» i «Por un plan de lucha para vencer al Gobierno» i vàrem repartir la nostra declaració. Sevilla estava presa per la policia -els diaris parlaven de 9.000 efectius, que per les dimensions de Sevilla és una

quantitat astronòmica. A més de participar en alguns dels tallers de la contracimera vam poder entrar -tot i el setge policial a què està sotmesa a la Universitat Pablo de Olavide on 400 treballadors immigrants estan tancats i, en aquell moment, en una vaga de fam de 48 hores coincidint amb la cimera de la UE en què, justament, Aznar s'havia fixat com a objectiu endurir encara més la política d'immigració de l'Europa-fortalesa. Vam dur als companys, a més del comunicat de solidaritat de LI, el diverses organitzacions de Barcelona.

Víctor-Tralla

Fora la Llei de Partits

No a la il.legalització de Batasuna

Després que els carrers de Bilbao s'omplissin de gom a gom el 15 de juny, en una convocatòria unitària entre altres de PNB, EA, Batasuna, IU-EB, la societat basca es prepara per resistir i respondre a la provocació del Govern central -amb la complicitat del PSOE i CiU- que pot portar a la il.legalització de Batasuna aquest mes de juliol. Aquest estiu la temperatura a les festes de les poblacions d'Euskadi poden pujar molt més que els termòmetres. Des d'aquí tota la solidaritat amb la lluita de la majoria del poble basc. Al tancament d'aquesta edició rebem la notícia que Garzón ha emès una sentència per la qual considera Batasuna responsable dels danys de la kale-borroka i l'obliga a pagar 4.000 milions de ptes; una multa que es satisfarà amb l'embargament de tots els béns de l'organització, amb el clar objectiu de paralyzar la seva activitat política. Garzón imposa així una il.legalització per la via dels fets, sense ni tan sols esperar a poder fer-ho per la via de la nova llei de partits.

Barcelona, manifestació del 16 de juliol

Argentina

Fora el govern assassí

Reproduïm el full del FOS, la organització argentina de la LIT davant els darrers aconteixements:

«El govern acaba de reprimir a sang i foc, assassinant dos joves, ferint homes, dones i nens, que estaven reclamant feina, menjar i un augment salarial per tots.

Duhalde intenta demostrar així, que està disposat a sostenir la seva política de misèria i entrega fins a les darreres conseqüències.

No ho podem permetre. Els salaris miserables i la desocupació, els atacs a l'educació i la salut públiques, la fam extrema del nostre poble, són la conseqüència directa dels plans de l'FMI que ara aplica Duhalde com abans Menem i De La Rúa.

Hem de fer-los fora

Portem des de desembre amb el crit de "que se'n vagin tots". Aquesta massacre és la demostració de com n'és de justa aquesta demanda. Aquest govern il·legítim no té dret a continuar ni un minut més. Les eleccions no són la sortida. Hem de fer-los fora ara mateix.

Per això, la CGT ha d'abandonar el seu vergonyós silenci còmplice. I si els Moyano i cia. no responen, també hauran d'anar-se'n.

S'ha de posar en marxa ara mateix una unitat en la lluita per avançar cap a una **vaga general** que els faci fora i imposi un pla econòmic obrer i popular, la fi de la repressió i un govern dels treballadors i el poble.

La CTA que avui ha convocat una aturada, les organitzacions de desocupats, les seccionals rebels de la UOM, amb Luis Zamora –que va tenir una actuació destacada resistint a la repressió- i l'esquerra, han de cridar junts a un **Congrés Nacional Obrer i Popular, que encapçali la lluita i posi en peu una alternativa obrera a la crisi.**

- **Prou repressió: judici i càstig**
- **Vaga general ja**
- **Que se'n vagin tots: fora Duhalde i l'FMI**
- **Per un Congrès Obrer i Popular**
- **Govern dels treballadors i el poble**

Buenos Aires, 27 de juny de 2002

Frente Obrero Socialista FOS. Secció argentina de la LIT-ci

Rebulg a la massacre d'Avellaneda.

Barcelona, 3 de juliol. Una comissió formada per delegats de la Plataforma unitària catalana de solidaritat amb el poble argentí, de CGT-metall Catalunya, de Pau i Solidaritat de CCOO, de la CTA de Barcelona i de Lluita Internacionalista, s'ha entrevistat amb el Cònsol d'Argentina a Barcelona per lliurar-li un escrit en què es manifesta el rebuig als assassinats del 26 de juny, exigint investigació i càstig dels responsables.

Firmes per l'anul·lació del deute.

Barcelona, 3 de juliol. Una delegació formada per la Plataforma unitària catalana de solidaritat amb el poble argentí..., CCOO, la CTA i les cases d'Argentina de Barcelona, Tarragona i Girona, han lliurat al President del Parlament de Catalunya les més de 4.000 firmes per l'anul·lació del deute extern de l'Estat espanyol amb Argentina. Així mateix s'ha comunicat que IC ha presentat al Parlament una proposició no de llei amb el mateix objectiu, a què s'ha adherit ERC i falta per confirmar el PSC.

Solidaritat amb Argentina a Rubí

Durant el darrer trimestre des de LI i Indulgència Plenaria hem portat a terme una campanya a Rubí. Les principals activitats van ser un sopar amb tangos per a recollir fons per a la caixa de resistència del FOS i dos videoconferències amb companys argentins.

Pots subscriure't a la nostra revista mensual (a escollir versió en castellà o en català) enviant les teves dades a l'apartat de correu i fent l'ingrés per un any al compte corrent: **La Caixa 2100- 3459-31- 2100220515** (3.300 pessetes o 20 euros si te l'hem d'enviar per correu dins de l'Estat espanyol i 3.000 pessetes si cal fer-ho fora de l'estat espanyol). La subscripció de lliurament en mà és de 2.200 pessetes i la podeu fer posant-vos en contacte amb qualsevol militant del grup.

Publicació mensual de Lluita Internacionalista. Dip. legal B-48673-2001
Lluita Internacionalista no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.

Lluita Internacionalista és una organització trotskista. El nostre objectiu és la revolució socialista, per acabar amb el capitalisme i construir el socialisme. Impulsem la lluita obrera i jove, i la democràcia obrera. Defensem el dret a l'autodeterminació dels pobles, que és negat per l'Estat Monàrquic, un règim que cal abolir. La nostra lluita és internacionalista: pretenem la reconstrucció de la IV Internacional. LI és secció simpatitzant de la Lliga Internacional dels Treballadors-Quarta Internacional (LIT-CI).

Aquí ens trobaràs

Ap. Correu 23036 CP - 08080 de Barcelona
Ap. Correu 206 CP- 17080 de Girona
Ap. Correu 92 CP-28320 de Madrid
e-mail: luchaint@retemail.es
<http://personal1.iddeo.es/luchaint>

